

PREȘEDINTE

București, 21 octombrie 2021

M E S A J

Regele Mihai a întruchipat, de-a lungul întregii sale vieți, instituția monarhică în forma sa esențială, iar după moarte a devenit un simbol al acesteia, o reprezentare a unei realități fără vârstă măsurabilă sau, altfel spus, veche de când e lumea. În același timp, pentru românii cunoscători, a devenit, înainte și după abdicarea forțată din 30 decembrie 1947, un pilon al rezistenței democratice, o speranță și o garanție de perpetuare a normalității, pe un fond extrem de agitat și de periculos. Regele a fost în măsură să coaguleze în jurul său, direct sau indirect, acele forțe apărătoare ale tradiției democratice occidentale, pe de o parte, dar și nucleul noii rezistențe, îndreptate cu privirea spre viitor, spre schimbare și inovare, pe de altă parte. Firește au fost mereu și sceptici, inclusiv dintre membrii exilului românesc occidental (unii din convingere, iar alții din oportunism), care s-au dezis de rege, fără să-i poată însă clinti poziția de simbol al rezistenței românești și de depozitar al tradiției românești autentice. Persoana sa a fost pentru mulți, în anii lungi ai comunismului, o speranță a schimbării, a revenirii la normalitate, un reper pentru un alt viitor decât cel prefigurat de puternicii zilei. Multe dintre acțiunile de rezistență anticomunistă din România și din exil, de după 1947, au fost organizate în numele regelui Mihai, a cărui personalitate a întreținut vie încrederea în căderea dictaturii.

Organizarea de către Institutul Cultural Român, cu sprijinul mai multor instituții – inclusiv al Academiei Române – a unei expoziții despre personalitatea regelui Mihai I al României, la împlinirea unui secol de la nașterea suveranului nostru, reprezintă un eveniment memorabil în viața Casei Regale a României, dar, în același, timp marchează memoria colectivă a întregii națiuni române.

Suntem datori să ne bucurăm în aceste momente, fiindcă, pe lângă atâtea nedrepte demolări, pe lângă atâtea ireparabile pierderi de valori, pe lângă atâtea nesiguranță și dezamăgire, avem, în persoana regelui Mihai I, un punct de reper stabil, un temel al trăinicieii noastre, un motiv de încredere.

Acad. Ioan-Aurel Pop
Președintele Academiei Române